

MUŠKO KORAČANJE NA ŠTIKLAMA

Dočekaše nas, taman pet minuta prije početka predstave, simpatične Milica i Minja.

Hoće da pokažu ljubav svom dragom Pepa Prasiću sa kosom mekom kao u bebe, iako ih je on u par navrata „fizički zlostavljao“ (ili nije ili jeste ako je vjerovati tamo nekoj ženi iz fast food -a).

Naime, jednom prilikom je u okršaju Minji otkinut nokat (vjerovatno iz ljubomore). Moramo reći da je ovo veoma hrabar poduhvat jer je njihov “Prasić” ovdje našao svoju ljubav, čija je veza umalo prekinuta nestankom interneta u hotelu. Uglavnom, najbitniji je internet, kako bi izvjesni “Prasić” zadržao svoju tek pronađenu ljubav.

Uglavnom, jučer kiša padala, sve smo mislili malo će osvježiti, ali ništa..

Ništa nama koji smo bili na predstavi, a bilo nas je.

Puna sala.

I oni Mirelini glumci iz Gračanice, što smo ih spominjali, skinuše se.

Do kraja.

Bilo je urnebesno.

U dobrom raspoloženju smo nastavili na okruglom stolu.

Saznali smo kako je jedan muškarac naučio spretno hodati na štiklama, te kako je na jednoj generalnoj probi glumio naopako obuvenih štiklica.

Sve za ulogu, ili da kažemo ko radi taj i griješi.

Svaka čast!

Nakon toga, revnosno smo se prebacili u Hollywood. Bila svirka, Dva i po Čo'eka, dobra svirka bila.

A večeras Zeničani, u Maloj sali, ne zaboravite. Čekamo predstavu „Pozdravi nekog“.

P.S. 1 Sutra je prezentacija radionice “Scenski govor” u dva termina u 12 i u 18 sati.

P.S. 2 Obavještavamo našu publiku da će se u petak 12.06. predstava “Policajci” Teatra “Total” iz Visokog igati u 19:30 zbog fudbalske utakmice BIH-Izrael

OKRUGLI STO...

SKIDAJTE SE DO KRAJA

MIRELA TREPANIĆ

Strajo Krsmanović je čestitao ansamblu iz Gračanice na hrabroj odluci da se uhvate kao amateri u koštac sa scenski zahtijevnim tekstom, koji su po njegovom mišljenju, konsekventno izveli. Pohvalio je njihovu glumačku transformaciju jer su na samom početku predstave djelovali kao amateri, a na kraju kao profesionalci. Gračanica ima dugu tradiciju pozorišta i kulture i zato se raduje njihovom povratku na festival.

Mirela Trepanić je rodom iz Gračanice i radovala se što će u svom gradu režirati. Njena želja je bila da to bude komedija i to baš ovaj tekst, te se poslije razriješene dileme sa glumcima da li će ići do kraja uhvatila u koštac sa tekstom. Adaptirali su tekst i prilagodili našem miljeu. Naravno, angažirali su profesionalnog koreografa, a ostalo su sami radili. Do sada su igrali nekoliko puta u Gračanici i prekucali gledanost u gradu, s obzirom da ih je gledalo 1800 ljudi.

Miralem Džaferović je govorio o pozorišnoj tradiciji u Gračanici koja traje još od 1948. godine. On i njegov kolega Esad su već 35 godina u pozorištu. Kad je riječ o večerašnjoj predstavi, rekao je da su igrali onako kako im je rediteljka napravila pravac, ali im je i dozvoljavala da unose svoja rješenja, tako da su se dobro zabavili i zezali. Nije im bio problem da „idu do kraja“ jer su shvatili poentu- kad čovjek odluči da nešto uradi, onda treba da ide do kraja, da krene u neke nove životne izazove.

Nedžada Ibrahimovića je interesovalo šta je „po njihovom mišljenju, značenska osnova komada, na šta je Mirela Trepanić odgovorila da su govorili o nezaposlenim ljudima koji žele da promijenu svoj život. Njemu se svidjela predstava, jer je zabavna i uživao je gledajući je. A najbitnija je poenta – muškarci se udružuju da bi pokušali riješiti svoje socijalne probleme, što je danas u našem društvu rijetka pojava jer se, uglavnom, udružuju u navijačke skupine da bi radili loše stvari. Smatra da je publika trebala to prepoznati, jer ova predstava nije samo komedija, već i drama.

Strajo Krsmanović se složio sa ovim razmišljanjem uočivši i scenski paralelizam, odnosno, udruživanje amatera koji pokazuju da mogu postati glumci. U početku njihovo igranje djeluje kao sociorealističko amatersko igranje, a onda odluče da odigraju profesionalno.

Amira Kudumović je konstatovala kako se rediteljica potrudila postići dinamiku na sceni, prelivajući scenu u scenu. Pohvalila je glumce i poželjela im dug život predstave i mnogo publike.

Ljiljana Čekić je rekla kako je ovo sjajana amaterska predstava jer nosi u sebi ljepotu amaterizma bez pretezija prema profesionalizmu. Smatra da su uradili ogroman posao jer je najteže nasmijati publiku, a oni su je nasmijali veselom pričom koja ne govori o teškim temama. Ovo je jedna pirandelska estetika koja jako dobro funkcioniše u predstavi i ona im od srca čestita na izvedbi.

Selma Slipac je pozdravila promovisanje humanih vrijednosti u predstavi: žena koja pomaže muškarcima da se zaposle, jedna strankinja takođe pomaže, svi pomažu mladiću sa govornom manom...

Šeherzada Dedić je uživala u predstavi jer je i zabavna i poučna.

Smajo Hasić je rekao kako mu je veliko zadovoljstvo što su na festivalu i što ih je publika podržala. Gostovali su u više gradova, ali im je u Bugojnu publika bila najzahvalnija jer su je nasmijavali od samog početka, što im je, svakako, bio cilj. On nema pretenzija da se „daskama“ bavi profesionalno i one mu dođu kao pencilin koji ga liječi od teških tema. Na pitanje kako je uspijeva da hoda na štiklama, našalio se se rekavši da su mu baš „legle“ i da je počeo u izlozima obuće da gleda samo štikle i da je pitanje vremena kad će muškarci početi da ih nose.

Na kraju je Miralem Džaferović potvrdio njegovu priču o lakoći hoda u štiklama demonstrirajući hod na generalnoj probi kada nije primijetio da ih je naopako obukao.

KNJIGA UTISAKA...

„SKIDAJTE SE DO KRAJA“

Helga, kosti ću ti polomit kad kući dođeš!

Jusuf

U Holivud ,skidajmo se.

No Smoke

Pank!

Bahrija najbolji i šeširi na kraju.

Alan Ford

OPLAKO SAM!

Nisam se dugo vremena ovoliko smijala.

Sjajan show! Malo mi je „iskvarilo“ ugođaj to što sam prije nekoliko sedmica gledala predstavu „Dame biraju“, pa sam znala slijed događaja. Uglavnom sve pohvale glumcima, Mireli i Emiru. I, da. Možete je malo i skratiti.

Eleonora

Najbolja predstava. Svaka čast.

Džana

Super ste. Ne mogu da vjerujem da sam se više sad ismijala nego na „Dame biraju“. To vam sve kaže. Odlični ste bili. Čestitam.

M.

Show za pamćenje. Definitivno najbolja komedija koju sam gledao!

N.N.

-Ma super su, smijeh do suza, pogotovo za nas starije-dobar striptiz.

PREDSTAVLJAMO... MAJA AVDAGIĆ

Iako se to sinoć nije dalo primijetiti, pa ni naslutiti, ova dvadestšestogodišnja djevojka (op. a. lijepa i šarmantna) je po prvi put glumila i, eto, popela se na pozorišne daske.

Scensko iskustvo je proteklih petnaest godina sticala kroz aktivno bavljenje plesom (op. a. vidjelo se, što jest-jest).

Trenutno u Centru za obrazovanje odraslih u Gračanici predaje njemački jezik, ali i dalje ima strah od dugih scenskih govora, ali prevazići će Maja i to (kao ona pčelica Maja, što sve rješava).

Nakon ovogodišnjeg iskustva otkrila je da je strašno zabavno biti sa cijelom ekipom i igrati se u pozorištu, tako da sumnja da će ostati samo na ovoj ulozi i raduje se nastavku izvođenja ove, ali i novim predstavama.

PREDSTAVLJAMO... MIRALEM DŽAFEROVIĆ

Živahni mladić prije pedeset i jedne godine rođen i evo, reklo bi se, tek započinje svoj život u Gračanici.

Trideset pet godina Miralem igra u amaterskom pozorištu, bavio se u tom „kratkom“ periodu glumom, daskama, scenom, ma šta je god trebalo i uživa još uvijek, bez obzira na staž, i uživati će dokle god ga noge budu nosile.

Inače je Miralem, onako usput, direktor regionalne direkcije Uniqa osiguranja za sjeveroistočnu Bosnu.

Prvi put Miralem i ekipa su radili sa profesionalnim režiserom i kaže da je prezadovoljan i sretan.

Još kad tome doda da je Mirela (rediteljka) „gračaničke gore list“, zadovoljstvo je još veće.

PETI DAN FESTIVALA...

RAZGOVOR SA REŽISERKOM...

MIRELA TREPANIĆ

Večeras smo gledali predstavu „Skidajte se do kraja“ teatarske grupe iz Gračanice u režiji Mirele Trepanić. Za tebe kao režiserku ovoga komada, koliko je bila bitna ta psihološka linija ovoga teksta, fizičko razotkrivanje koje u biti podrazumijeva duševno ogoljavanje, razotkrivanje i odbacivanje kompleksa, predrasuda i društvenih stega?

Dok smo radili predstavu mi smo otkrivali zbog čega su oni takvi kakvi jesu, šta njima sve fali. Kada shvatiš da to nije samo posao, onda kreneš da razmišljaš i o onome što je vezano za duhovnu stranu ne samo ovih junaka drame nego svih nas. Kada čovjek krene u neku akciju počinje da otkriva neke kvalitete u sebi i jednostavno se krene mijenjati. To je i pisac rekao na kraju u tekstu, da to skidanje u javnosti daje neka krila i samopouzdanje.

Pošto je sama tema skidanja, priznat ćemo, poprilično škakljiva za amaterske glumce, kako je tekao sam proces rada ?

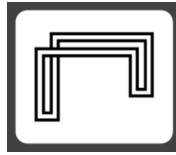
Glumcima sam rekla: "Imam dobar tekst, vi hoćete da radite nešto drugačije, nešto novo, evo ovo je to i na kraju se skidate." Zapravo i ja sama sam osjećala da trebam da radim taj tekst sa njima. Od momenta kada sam ih upoznala, nekako su se poklopile stvari i kada sam došla do teksta, krenuli smo sa radom. Istraživali smo likove i radili smo tekst na način da je sve bila improvizacija, dosta smo i dopisivali. Trudili smo se da sve to nekako stavimo u kontekst trenutne situacije u Bosni i Hercegovini, a sve zbog toga da bi se glumci lakše snašli i što prirodnije igrali predstavu. Moram reći da sam ja zaista uživala u ovom procesu što se vjerovatno ne bi dogodilo da sam to radila sa profesionalcima. Ovo je zaista bio rad od četiri mjeseca čiste igre i zaista mi je drago da sam imala ovakvu ekipu..

Činjenica je da je amaterskih grupa jako malo kod nas. Pošto si ti profesionalni režiser, a ove godine su u pet predstava bili zastupljeni ljudi koji dolaze iz tog miljea, interesuje me tvoje mišljenje, da li je to dobra formula da se amaterizam u Bosni i Hercegovini unaprijedi i omasovi?

To je prije svega dobar način zapošljavanja mladih ljudi. Mlade režisere, glumce, pa čak i dramaturge treba usmjeravati prema amaterima. Ne mora to uvijek biti dobar rezultat, ali bitno je to što bi mi kao profesionalci imali više prilike da istražujemo i eksperimentišemo, naravno sa sviješću o postojanju limita kada su u pitanju amateri i amaterizam.

VEČERAS:

Bosansko narodno pozorište Zenica

Vesna Ognjenović & Budimir Nešić – Grupa autora

POZDRAVI NEKOG

Režija i adaptacija:

MIROLJUBIV MIJATOVIĆ

Igraju:

NADA- Selma Ćosić k.g.

MILICA- Igda Jarić

LJILJANA- Tamara Miličević– Stilić

JOVANA- Lamija Prguda

ESMA- Amina Ćurić/ Ajša Đuherić

SNJEŽANA- Lamija Salihović

SLAVICA- Ena Pašalić

SMILJA- Amina Saliji

HASAN- Harun Skender

MUHAREM- Haris Hadžisejdić

ĐORĐE- Ishak Jalimam

Dramatizacija: Slobodanka Aleksić, Marija Rakočević i Miroljub Mijatović

Muzika i song: Neno Murić i Brano Likić

Izbor kostima i scenografskih elemenata: Miroljub Mijatović

Producenti: Hazim Begagić i Miroljub Mijatović

Izvršna producentica: Sandra Ikanović

Inspicijentica: Borka Jokanović

O POZORIŠTU...

Još u toku prve profesionalne sezone, članovi Bosanskog narodnog pozorišta Zenica (tada Narodnog pozorišta Zenica) prikazali su i prvu predstavu za djecu, bajku Dugonja, Trbonja i Vidonja Mladena Širole, u režiji Franje Bičanića. Premijera je bila 25. januara 1951. godine. U sezoni 1951./52. u okviru Narodnog pozorišta Zenica dolazi zvanično do osnivanja Pionirskog pozorišta koje će 1978. godine biti preimenovano u Dječiju scenu, potom, 1998. godine, prerasti u Dječiju i omladinsku scenu da bi, konačno, od sredine 2005. godine djelovalo pod današnjim imenom - Dječija, omladinska i lutkarska scena.

U proteklih, plodotvornih šest decenija kontinuiranog rada, kroz svojih 166 premijernih predstava u kojima je učestvovalo preko 1500 „malih“ a velikih glumaca. Dječija, omladinska i lutkarska scena preuzela je, dakle, i doslovno i metaforično, izuzetno društveno značajnu ulogu vaspitača najmlađe pozorišne publike u Zenici. Za pripremanje predstava u okviru Dječije, omladinske i lutkarske scene BNP Zenica angažuje profesionalne reditelje, scenografe, kostimografe, koreografe, muzičare, scensku tehniku, a pored profesionalnih glumaca, najčešće, po pravilu, igraju i djeca, članovi Dječije, omladinske i lutkarske scene BNP, uz mogućnost učešća mladih izvan struktura Pozorišta. Dakle, Dječija, omladinska i lutkarska scena je istovremeno „teatar mladih“ i „teatar za mlade“. Osim pomenute edukativno-odgojne funkcije, očigledno je da predstave Dječije, omladinske i lutkarske scene, oblikujući i razvijajući ukus najmlađe publike, pomičući recepcijske „horizonte očekivanja“, imaju i više nego dragocjenu estetsku svrhu.

Prve teatarske korake, kroz predstave Dječije, omladinske i lutkarske scene, napravila su poznata imena zeničkog, bosanskohercegovačkog i inog glumišta: Neža Augustinović, Zdenko Botić, Predrag Jokanović, Haris Burina, Elvedin Avdić, Sabina Kulenović, Danijel Ljuboja, Tarik Filipović, Sanel Agić, Urela Agić-Burina, Anđela Ilić, Miroljub Mijatović, Snežana Marković, Saša Handžić, Hazim Begagić, Alma Terzić...

O PREDSTAVI...

Uvrštavanjem na repertoar dramatizacije knjige POZDRAVI NEKOG, autora Vesne Ognjenović i Budimira Nešića, a koja je objavljena 1971.godine, predstavlja nastojanje DOL scene da premosti nedostatak adekvatnih tema koje su namijenjene tinejdžerskom uzrastu. Materijal za ovu knjigu sakupljen je tokom redovnog rada autora/ica ove knjige na radnim mjestima psihologa u Centru za socijalni rad - Zemun i Prihvatilišta za decu i mladež u Beogradu. Obje ustanove su socijalne i tretiraju probleme počevši od socijalne ugroženosti do najtežih slučajeva maloljetničkog prestupništva. Tokom rada na knjizi korišteni su odgovori sa testova ličnosti, sa testova inteligencije i spontani dječiji iskazi dobiveni preko psihološkog intervjuua. Baveći se istraživačkim radom, dolazi se do zaključka da generacije koje trebaju biti pokretači društvenih promjena u narednim desetljećima, zapravo, nemaju pojma šta suštinski znači nasilje i zlostavljanje i u kojim oblicima se sve može javljati. O nasilju govorimo kada neko nekog namjerno povrijedi i učini da se osjeća loše. Znači, nasilje je kada neko povrijedi nečije tijelo ili osjećanja. Nasilje može da se desi svakome, i djeci, ali i odraslima. Ako se neki oblik nasilja veoma često ponavlja istoj osobi, onda kažemo da je to zlostavljanje. Kada je riječ o nasilju nad djecom, ono može da bude nasilje od strane odraslih, kao i od strane same djece. Predstava nije usmjerena na odrasle, nego na mlade koji bi trebalo da analiziraju sebe, svoj dosadašnji život i da osvijeste šta su to nasilje i zlostavljanje i da ih pokušaju eliminisati iz svog života i ponašanja. Predstava je namijenjena publici uzrasta 12+. Predstava je osvojila sljedeće nagrade:

NAGRADA ZA NAJBOLJU PREDSTAVU U CJELINI U KATEGORIJI POZORIŠTA - XII Festival srednjoškolskog dramskog stvaralaštva BiH, Konjic, 2014.

NAGRADA ZA NAJBOLJU REŽIJU - Miroljub Mijatović - XII Festival srednjoškolskog dramskog stvaralaštva BiH, Konjic, 2014.

NAGRADA ZA NAJBOLJU ŽENSKU ULOGU - Igda Jarić - XII Festival srednjoškolskog dramskog stvaralaštva BiH, Konjic, 2014.

NAGRADA ZA NAJBOLJU PREDSTAVU - Internacionalni festival srednjoškolskog dramskog stvaralaštva "Juventa Fest", Sarajevo, 2014.

O REŽISERU...

Miroljub Mijatović, rođen je u Zenici 1974. godine. U svom gradu završio je osnovnu i srednju školu. Nakon toga, upisao je Dramski studio pri Bosanskom narodnom pozorištu Zenica u klasi Žarka Mijatovića. Nakon dvogodišnjeg pohađanja Dramskog studija primljen je za stalnog člana drame u zeničkom pozorištu 1994. godine. Ali to nije bio i njegov prvi susret sa "daskama koje život znače", jer je od 1984. godine u pozorišne vode uplovio kao član Dječije scene zeničkog pozorišta. U tih prvih deset godina svog življenja pozorišta radio je sa režiserima kao što su: Mima i Bane Janković, Enes Muhedinović, Dubravka Zrnčić–Kulenović, Gradimir Gojer, Slobodan Stojanović. Kao profesionalac je radio sa režiserima: Žarko Mijatović, Dino Mustafić, Gradimir Gojer, Morana Foretić, Slobodan Stojanović, Lajla Penjić, Adis Bakrač, Almir Dizdarević, Predrag Štrbac, Sulejman Kupusović, Slađana Kilibarda, Ferid Karajica, Jovica Pavić, Nil

Flekman...Diplomirao je na Fakultetu humanističkih nauka u Mostaru, na Odsjeku Dramska umjetnost–gluma.Samostalno je režirao mnoge predstave, od kojih izdvajamo: Lyman Franck Baum & Elvir Škiljo *ZENIČKI TELETABISI*, Elvir Škiljo *ŠALABAJKA*, Tode Nikoletić *BAJKA O ČAROBONOM SVIRAČU*, Mladen Širola *DUGONJA, TRBONJA I VIDONJA*, Grupa autora *UZMI MALO SNA U SVOJU ŠAKU*. Predstava *MALI PRINC*, osvojila je nagradu Srebrna pahuljica Sarajevske zime 2013. kao najbolji program za djecu i mlade izveden u okviru Sarajevske zime 2013. Krajem sezone 2004/05. imenovan je na funkciju rukovodioca Dječije, omladinske i lutkarske scene u Bosanskom narodnom pozorištu Zenica i od tada radi na stalnom afirmiranju ovog produkcijskog segmenta. U proteklim teatarskim sezonama uspio je Dječiju, omladinsku i lutkarsku scenu pokrenuti sa tačke stagniranja na kojoj je bila zadnjih petnaestak godina i u stalnom je usponu. Tako je pod njegovim rukovodstvom bila na nekoliko međunarodna festivala. Vodi i dramsko – pedagoške radionice pod nazivom *DRAMSKI STUDIO* pri Dječijoj, omladinskoj i lutkarskoj sceni Bosanskog narodnog pozorišta Zenica, sa nekoliko svojih kolega. Autor je i dvije pozorišne izložbe: Guliver na scenama bosanskohercegovačkih pozorišta za djecu i Meša Selimović na scenama bosanskohercegovačkih pozorišta, u povodu 100 godina od rođenja Meše Selimovića, a u okviru IX Festivala bosanskohercegovačke drame, Zenica 2010. Na Univerzitetu u Tuzli pri Akademiji scenskih umjetnosti završio je poslijediplomski studij iz oblasti Teatrologije, i stekao zvanje Magistar humanističkih znanosti iz oblasti umjetnosti - teatrologije. Autor je monografske publikacije *ZAČARAVANJE SVIJETA – 60 GODINA DOL SCENE*. U februaru 2013. godine dobio je Međunarodnu godišnju nagradu za dramsko pedagoški rad Centra za dramski odgoj BiH.

IZ POZORIŠNE TEORIJE...

PREDSTAVLJAMO PRIRUČNIK "REŽIJA U AMATERSKOM POZORIŠTU" (HUGO KLAJN) *(Nastavak iz prethodnog biltena)*

AMATERI I PROFESIONALCI

Pozorišnom amateru pozorište je sporedno zanimanje. Ne i manje voljeno i cijenjeno: mada ne živi od pozorišta, i amater može da živi za pozorište. Sama riječ amater dolazi od latinskog amare, što znači voljeti: amater je onaj koji voli, ljubitelj. Činjenica da se predmetom svoje ljubavi, pozorištem, može baviti samo u svojim slobodnim časovima, u dokolici, ima za posljedicu da amater ima, prosječno, manje znanja i iskustva nego profesionalac. Sama borba za opstanak primorava profesionalce da, ako ništa drugo, "ispeku svoj zanat". Amater za to nema ni vremena ni prilike.

Gledaoci amaterskih predstava različiti su isto toliko koliko i gledaoci profesionalnih. Publike profesionalnih pozorišta, sastavljene od raznovrsnih pojedinaca, od profesora univerziteta do polupismenog provincijskog zanatlije, ipak su prilično slične i na predstavama raznih komada i u raznim mjestima: u toj publici pretežu ljudi šireg vidokruga i prefinjenog ukusa. Publike na predstavama raznih amaterskih pozorišta (amaterskih grupa na selu, pozorišta pri nekom indutrijskom preduzeću ili pri nekom učilištu, recimo Akademskog pozorišta) još više se razlikuju između sebe; ali svaka za sebe, sastavljena pretežno od rođaka i prijatelja, susjeda i drugova izvođačevih, jedinstvenija je, izvođačima bliža i srodnija.

Prirodno je da takvoj publici takvi izvođači ne mogu prikazivati iste komade i na isti način kao profesionalci svojoj. Dok profesionalna pozorišta svojoj prosječno obrazovanijoj i razmaženijoj publici, kojoj je posjećivanje predstava navika i potreba i koja s pravom traži da, između ostalog, upozna i ono što se danas prikazuje u pozorišnim centrima van naše zemlje, pružaju raznovrstan repertoar, od Koštane i Kralja Edipa do djela francuske "avangarde", dotle amateri imaju daleko ograničeniji izbor. O njemu ćemo morati da govorimo detaljnije. Ovde ćemo samo istaći da amaterski repertoar i način njegovog izvođenja mora bi prilagođen naročitim potrebama, interesovanju i mogućnostima primanja publike kojoj je predstava namijenjena, ali i drukčijim prikazivačkim i tehničkim mogućnostima samih izvođača. Amateri ne smiju gubiti iz vida da prvenstveni cilj njihovog pozorišta i njihove pozorišne djelatnosti je kulturno uzdizanje njihove publike time što će joj pružiti najveći umjetnički doživljaj koji su izvođači kadri da daju, a publika sposobna da primi. Otac srpske drame, Jovan Sterija Popović, koji je bio sam amater, u svojim slobodnim časovima je "pozorištnike obučavao", nazvao je taj zadatak pozorišta "nauka življenja", "zaludivanje", dakle: nauka čovječnog, čovjeku dostojnog, kulturnog življenja.

Publici naših amaterskih pozorišta je kulturno uzdizanje naročito potrebno u živim i njoj pristupačnim primjerima, jer znatan njen dio je tek odskora saznao da postoji dramska literatura i pozorišna umjetnost. Uloga amaterizma kod nas je manje nego u mnogim drugim zemljama jedan kulturni oblik zabavljanja i iživljavanja za amatere i njihove prijatelje, a mnogo više upoznavanje ljudi, i izvođača i gledalaca, kako sa pozorišnom umjetnošću, tako i sa novim idejama i gledanjem na život i ljude.

Prikazujući toj svojoj publici jedan donekle, drugačiji, svoj repertoar, govoriti joj njenim i svojim, neprofesionalnim, jezikom i na taj način doprinijeti da to kulturno blago prestane biti povlasti manjine, da postane opća svojina, i tek opismenjenog, još neobrazovanog radnika i neprosvećenog seljaka, doprinijeti da i radnici i seljaci, koji, uprkos našim naporima, ne dolaze u pozorišta koliko bi trebalo, ni pozorište do njih, postanu zaista kulturni graditelji naše budućnosti, u svakom pogledu dorasli velikim zadacima koji ih čekaju - eto, to je najvažniji među velikim zasebnim i stalnim ciljevima amaterske pozorišne djelatnosti.

ZNAČAJ POZORIŠNE REŽIJE

Pozorišna predstava je plod saradnje mnogih pojedinaca. Napori i žrtve koje traže spremanje jedne pozorišne predstave nisu isti kao u drugim vrstama amaterizma. Slikanjem, pjevanjem, igranjem može se čovjek uglavnom baviti kada je za to raspoložen, sa ili zajedno s drugima, makar i ne bili svi na broju, može i prestati kada on hoće. Pozorišni amaterizam, kao stvaranje jednog složenog kolektiva, zahtijeva disciplinu ravnu onoj u vojsci, ali bez ijedne od mjera prinude pomoću kojih se ona tamo održava, zahtijeva, dakle, samodisciplinu, koju je daleko teže postići.

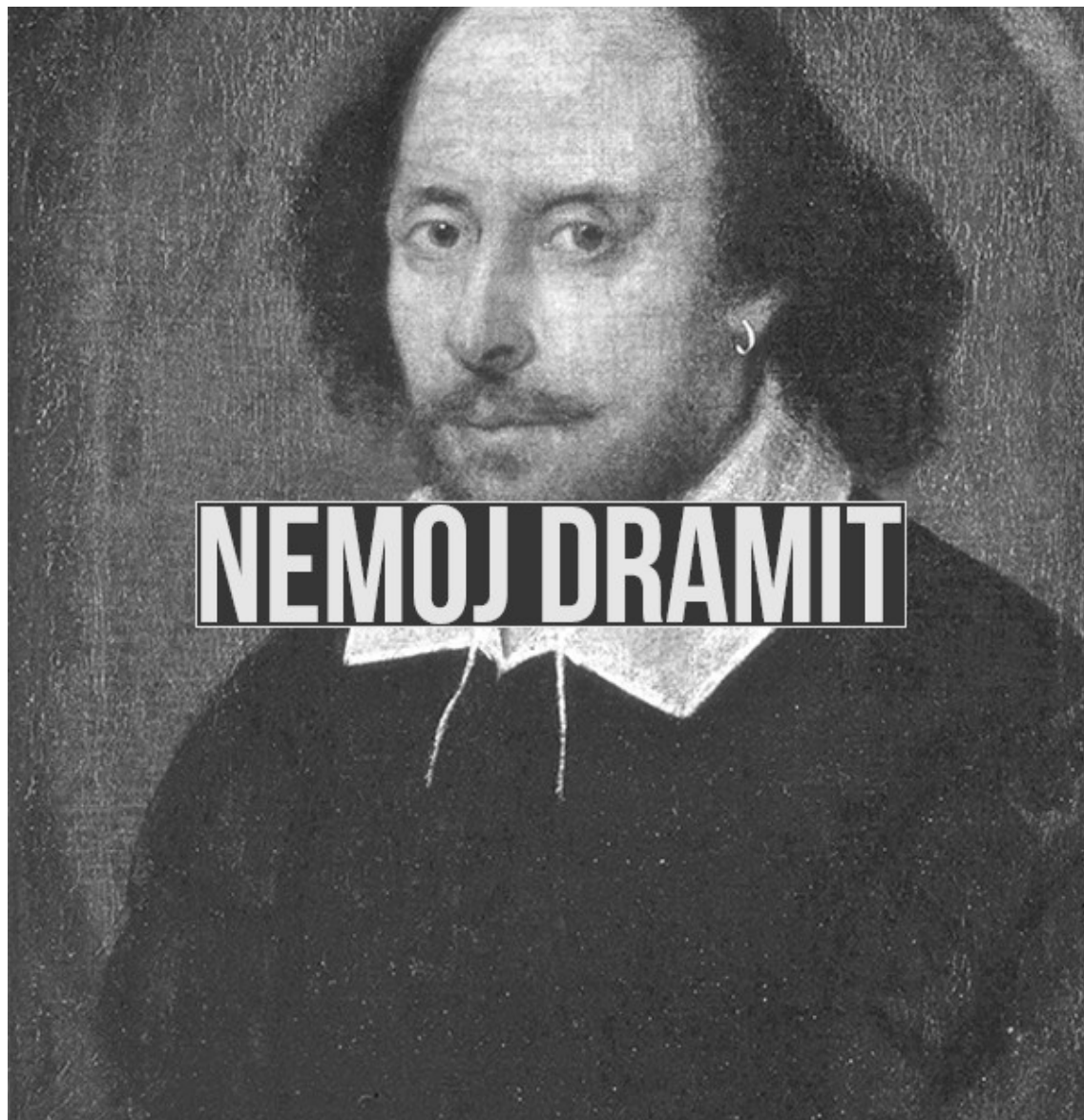

MAIDA MAY

KLOŠARENILO...

SAVJETI ZLATA VRIJEDNI...

EDO VON KORJENIĆ VON OVO VON ONO...**BUGOJNO**

Kad bi se Turbečani
natjerivali sa
Travničanima govorili
bi:
„Znate šta smo mi za
vas? Mi smo za vas
Bugojno.

**PITANJE
(POLICIJSKA)**

Koliko ste popili?
Taman

ŠTEDNJA

Na vrhu vreće štedi
Nemoj vreću razvezivat
Previše

IZREKA

Što je seljak gluplji
To je krompir kruplji

NOVA VREMENA

Prije si mor'o
Razgrnut gaće
Da vidiš guzicu
Danas moraš
razgrnut guzicu
da vidiš gaće

CURINSKA

Kad bi momci dolazili na
penđeranje (udvaranje
pod prozorom)

i vidi momka vidi
mušterije, nema ni
baterije.

NARODNA

Cura na selu
I drvo u šumi
Ne čekaju

NARODNA

Čovjek može biti zdrav
I u zatvoru

MOMAČKA

Što je moja zahrđala
ćuna
Niko o njoj ne vodi
računa.

SNIJEG

Sveta Kata zalipila
Kupreška vrata

POSLOVICA:

“Svaka ptica svome jatu leti”

RAZOTKRIVANJE POSLOVICE...

Na toj planini je bilo nekoliko jata ptica. Rode, vrapci, vrane i švrake. Letjele su visoko razgledajući sa visina široka, nepregledna prostranstva. Svaki dan su letjele s jednog brda na drugo rode i švrake, a vrapci i vrane. Sreli su se tačno iznad sela, jedne ptice na jednu stranu, druge na drugu stranu. Sutradan opet, samo kontra. Jedni na jednu stranu, a drugi na drugu stranu. Da je u to doba bilo satova, mogli bi se navijati prema njima, jer su svaki dan letjele i mimoilazile se u isto vrijeme. U današnjem vremenu, to je oko ikindije. Jedno jutro kad su se mještani probudili, nisu mogli niko od njih da otvore vrata. Kad je ovaj jedan uspio, vidio je da je magla toliko gusta, da ne možeš hodati, a ni otvoriti vrata. Mislim, možeš, ali polahko, jedva guraš nogu za nogom. To je onaj osjećaj kad hodaš kroz vodu, a ona nadošla. Ptice su se razočarale, ali su odlučile da idu pješke, kad već ne mogu letjeti. I tako su krenule. Magla je iza one jedne kuće izvalila panj koliko je bila gusta. Ptice su se pogubile u magli. Onda je vjetar sišao sa planine, uzeo u naručje maglu i vinuo se pod oblake. Sve je odjednom bljesnulo kao kad čovjek otare naočale koje su mu ispale u blatu. Ptice su se samo zgledale, otkud da su tako izmiješane, a onda su prhnule i otišle svaka svome jatu. Jedan uzviknu: “Svaka ptica svome jatu leti.”

Ova poslovice se danas koristi kad se ptice izgube u gustoj magli, a kad je nema, onda svaka odleti svome jatu.

OBAZIRANJA...

- FEDRO:** Već šeti dan te gledam kako suze prolijevaš
- FEDRINICA:** Ovaj put od dragosti.
- FEDRO:** Upitnik?
- FEDRINICA:** Nemaš se šta pitat, zbog one predstave sinoć.
- FEDRO:** Pojasni, obrazloži.
- FEDRINICA:** Nisam se ovoliko ismijala otkad si ono ti svrato biz basamake.
- FEDRO:** Sram te bilo, smijala si se nesreći tuđoj.
- FEDRINICA:** Nisam tuđoj, tvojoj sam se smijala.
- FEDRO:** Pa, i ja sam tuđi.
- FEDRINICA:** Ne, ne, ti si moj.
- FEDRO:** *(Blago se zacrveni)* Khm, Khm, dobro.
- FEDRINICA:** Šta si se sad unez... godetio, to je tako.
- FEDRO:** Hoćeš reći unezgodio.
- FEDRINICA:** Jah, nego, nisam vidila onoliko gole muškadije nikad.
- FEDRO:** Ja sam zakreno glavu, neću gledat u njih kako se maskare i prikaze na sceni.
- FEDRINICA:** Zato si gledao u onu zvrk– hanumu.
- FEDRO:** E, ona je drugo.
- FEDRINICA:** Šta je drugo, rasteže se onde ko lastika.
- FEDRO:** I ti si se nekad rastezala nako.
- FEDRINICA:** Jesam, ali nisam pred svijetom da me svak gleda, bi odma zamrla.
- FEDRO:** Ja bih volio da si rekla da bi umrla., nego zamrla, jer kad zamreš, možeš sebi opet doć.
- FEDRINICA:** *(U sebi)* Umri ti, ko ti brani, možeš kad hoćeš što se mene tiče.

DIREKTOR FESTIVALA:

Vahid Duraković

SELEKTOR:

Mr. Ljiljana Čekić

KOORDINATOR FESTIVALA:

Sanel Ugarak

STRUČNI ŽIRI: Prof.dr. Nedžad Ibrahimović
Amira Kudumović
Jelena Popović**PR FESTIVALA:**

Rea Vučić

ŽIRI PUBLIKE: Edin Korjenić Edo
Marija Udiljak
Majda Fuka
Šeherzada Dedić
Irma Gekić
Greta Kuna
Željko Luledžija
Obrad Kisić
Ilhana Bušatlić
Selma Slipac
Saša Živanov**REDAKCIJA BILTENA:**Nedžad Milanović, urednik
Senada Milanović
Amel Ugarak
Suad Velagić
Vedrana Kisić
Edin Čatić Bato, fotograf**UMJETNIČKO VIJEĆE FESTIVALA:**Anto Bilić - predsjednik
Jesenko Muzaferija
Željko Milošević
Ermina Musić
Senada Milanović
Goran Jokić
Vahid Duraković**SARADNICI BILTENA:**Lamija Mlačo
Ines Jusufbašić
Nedim Milanović
Medina Spahić
Elma Karadža
Šejla Sadiković
Amila Velagić
Ajla Kurtović
Emil Ždralović**ORGANIZACIONI ODBOR:**Hasan Ajkunić - predsjednik
Senada Milanović
Suad Velagić
Edin Čatić Bato
Ermina Musić
Sanel Ugarak
Nedžad Milanović
Željko Luledžija
Antonio Džolan
Samir Nuhić
Amel Ugarak
Vahid Duraković**SPOLJNI SARADNICI BILTENA:**Maida May
Edo von Korjenić**SARADNICI FESTIVALA:**Jasmina Mlačo
Melisa Sabitović
Samir Nuhić
Almir Mujagić
Ermina Musić**TEHNIČKA EKIPA:**Senad Imamović Struja
Edin Čatić Bato
Azem Duraković
Jusuf Hozić Caci**UREDNICI INTERNET STRANICE:**Edin Čatić Bato
Mulhari Agić**DIZAJN-PLAKAT-NASLOVNICA:**

Antonio Džolan

VAŽNI BROJEVI I SERVISNE INFORMACIJE:

- POLICIJA 122 - VATROGASCI 123 - HITNA POMOĆ 124 -
- PORTIRNICA KSC-a 030/509-722 - AUTOBUSNA STANICA 030/251-789 -
- MOTEL GENEX 030/254-023 - DIREKTOR FESTIVALA 030/509-720 -
- UREDNIK BILTENA 061/796-877 - KOORDINATOR FESTIVALA 061/639-647

Preporučujemo vam da svratite na osvježenje u Caffe LOOK (šetalište u centru grada) ili u Caffe HOLLYWOOD i Pizzeria LITTLE BIG (plato KSC-a)